

SARKAŅU ZIŅAS

Madonas novada Sarkaņu pagasta pārvaldes izdevums

2020. g. DECEMBRIS Nr. 5 (88)

Cienījamie Sarkaņu pagasta iedzīvotāji!

Raugoties uz aizvadīto gadu, saprotam, ka tas nebūt nav bijis viegls, arī Ziemassvētki un gadumija sev nesīs līdzīgu jaunus specifiskus noteikumus, ar kuriem nedrīkstēs nerēķināties ikdienā. Tomēr Ziemassvētku laiks ir gada sirsnīgākais un mierīgākais laiks, kas liek uzmirzēt labākajam, kas ir mūsos un mums apkārt. Par spīti visām grūtībām un izaicinājumiem, Sarkaņu pagasta galvenā vērtība paliek nemainīga, un tā esat Jūs, cienījamie iedzīvotāji! Novēlu ikvienam no Jums sagaidīt baltus Ziemassvētkus, pavadot sirsnīgus brīžus un priecājoties kopā ar ģimeni, tuvajiem un mīļajiem. Uzsmaidīsim cits citam, jo smaids neko nemaksā, bet silda sirdi. Jaunajā gadā novēlu stipru veselību, dzīvesprieku, neatlaidību un spēku, virzoties uz nospraustajiem mērķiem un tos sasniežot. Lai mums visiem izdodas!

Sandis Kalniņš, pagasta pārvaldes vadītājs

„Sarkaņu Ziņu” favorīts

Jau desmit gadu garumā iedegt pirmās liesmiņas svētku eglē “Kalnagravās” tiek uzticēts cilvēkiem, kas mūsu ikdienā dara gaišāku, sakārtotāku ar savu darbu, līdzdarbošanos, ar savu pateikto vārdu un iesaistīšanos ikdienas dzīvē. Šogad laiks ieviesis savas korekcijas, tādēļ klātienē pasākumi pie svētku eglēm notikt nedrīkst. Tas gan netraucē šo tradīciju turpināt un sveču liesmiņas iedegt virtuāli, pasakot paldies cilvēkiem, kuru darbu un ieguldījumu pagasta dzīvē ievērojuši līdzilvēki.

Andrejs Ierags saimnieko savā dzimtas īpašumā “Tiltakalns”. Saimnieks ikdienā ikkatru darbu dara ar lielu atbildības sajūtu, mērķtiecīgi raugoties nākotnē. Viens no viņa lolojumiem ir piemājas mežs, kas ir izkopts un regulāri papildināts ar jauniem stādījumiem. Jau vairāku gadu garumā Andrejs dāvina kādu no savām eglēm pagastam, lai svētku laikā tās priecētu ikkatru. Arī šogad egles no Polvarkas puses izgreznotas mirdz uz tautas nama “Kalnagravas” āra terases un iekštelpās, piedodot svētku noskaņu tur izvietotajai izstādei. Ikreiz tiekoties, saimnieks atgādina: “Egles no ‘Tiltakalna’ sarkaniešus priecēs vēl daudzus gadus desmitus!”

Elga Jahimoviča ir J. Ramaņa ielas 11. mājas vecāka. Savus pienākumus viņa veic pašreizējā bez atlīdzības, izrādot iniciatīvu. Viņa kā “mamma” regulāri rūpējas, lai aizmārsīgie iedzīvotāji nolasītu skaitītāju rādījumus, tur rūpi par iedzīvotāju komunikāciju ar apsaimniekotāju, lai tiktu kvalitatīvi nodrošināti komunālie pakalpojumi, sauc sanāksmes, izsaka dažādus priekšlikumus, uzklausa dažādos viedokļus, arī mūsu izteiktās negācijas, izvērtē esošo situāciju, pieņem pareizus lēmumus. Par to viņai vislielākais – PALDIES!

Iveta Bonštete Sarkaņu amatu skolīnā ir kā viena no kolektīva dvēselītēm. Vienmēr izpalīdzīga, nekad neatsaka palīdzību. Ja kādai pietrūkst kādas krāsas dzijas, tad vispirms ir zvans Ivetai, jo viņas dziju krājums bieži var atrast trūkstošo toni. Ja ir problēma ar krāsu salikumu, šķiet, ka kaut kas nav pa prātam vai neiet kopā, jāpajautā Ivetai, jo viņa ir pulciņa “krāsu Mūza”. Ja ir nepieciešams brauciens pēc dzijām, Iveta ir laipnais šoferītis.

Darbojoties “Sarkaņu pagasta kultūrmantojuma” biedrībā, viņa ir kā ide-

ju virzītājs un balsts. PALDIES, ka Tu mums esi tieši tāda!

Raimonds Saulītis ir īstens sarkaniēts, kas daudzu gadu garumā rūpējas par siltumu sirmajās skolās ēkās. Viņa darbu novērtējuši gan tie, kas skolā savulaik mācījušies, gan tie, kas darbojas šeit šobrīd. Viņš ir zinošs, saprotošs un izpalīdzīgs kolēģis, labs kaimiņš. Saskarsme ar līdzilvēkiem iepriekšējos gados bijusi, arī esot kapsētas pārziņa statusā. Ir vienkāršs, darbojas šķietami nemanāmi, bet no sirds.

Normunds Ūbelis ir cilvēks, kas allaž domā par pagasta sakoptību un attīstību. Ir atvērts priekšlikumiem, nāk ar saviem ierosinājumiem, lai vide, kurā dzīvojam, būtu sakārtotāka un pievilcīgāka. Nekad neatsaka palīdzību, ja kas nepieciešams. Viņš ir cilvēks, uz kuru var paļauties vai vienkārši pajautāt viedokli.

PALDIES SIA “Vestienas mežs” pārstāvjiem **Guntaram Pankratenko** un **Jānim Kalniņam**, kas jau vairākus gadus dāvina un piegādā pagastam lielo svētku egli.

REDAKTORES SLEJA

Klāt gaišais Ziemassvētku laiks, tuvojās gadumija, un pavisam drīz jau dzīvosim jaunajā – 2021.– gadā. Aizvadītais gads mums katram un visiem kopā ir bijis savādāks, nekā bijām raduši dzīvot iepriekš. Tas licis vairāk izvērtēt vērtības, mainīt savus ikdienas paradumus un varbūt vairāk priecāties par pavisam ikdienišķām lietām. Vairāk novērtēt to, ka nav nekā svarīgāka par labu veselību, par to, ka vienkārši esam viens otram.

Sociālie tīkli, tāpat preses izdevumi dod dažādus padomus, kā svinēt svētkus, kāds solās būt nākamais gads, ja tic horoskopiem. Ir daudz un dažādi padomi, bet ļoti svarīgi ieklausīties padomā – vajag mācēt piedot. Nekas jauns jau tas nav, jo zinām, cik tas svarīgi sev pašam, lai arī grūti to atzīt. Piedot tieši tam cilvēkam, kurš nodarījis pāri vai radījis sāpes. Lai pretenziju, sāpju un aizvainojuma nasta paliek vecajā gadā!

Šogad svētku laiks paies bez dažādiem pasākumiem un ciemošanās citam pie cita. Kopā būs tikai paši tuvākie. Arī daba nelutina ar sniega baltumu. Tas jāmeklē katram pašam domās un sirdī. Svētku laikā neaizmirsīsim piezvanīt vai apsveikt tos, ar kuriem klātienē satikties nevaram. Veltīsim labus vārdus kaimiņiem, kurus nevar apciemot radnieki, pasmaidīsim svešam pretimnācējam! Tas ir ļoti vienkārši, tas neko nemaksā, bet prieks un gandarījums būs.

Gada nogale ir laiks, kad pārdomājam tos labos darbus, kas aizvadītajā gadā bijuši. Pārdomājam neveiksmes, kas gadījušās. Varam paņemt baltu lapu, lai uzrakstītu nākamā gada plānus, mērķus un tad pēc gada izvērtēt, kas izdevies, kas nē. Dzīvosim vienkāršāk un priecāsimies par visu, kas notiek, ko varam pieredzēt un darīt.

Lai katrā sirdī mājā gaišs prieks un labestība! Lai izdodas atrast to vietu, kur dvēsele var veldzēties un gūt jaunus spēkus turpmākajām gaitām!

Valda Kļaviņa, redaktore

Apsveikumi

Ar gaišām domām izej laukā,
Kad Ziemassvētki nama durvis
vērs,
Varbūt no debess sudraba trauka
Kāds sauļām laimes zvaigznes
bērs.
Gaišas domas, prieks un
labestība
Lai pār sliksni Ziemassvētkos
nāk,
Un ne tikai saņem mīlestību –
Citiem dot to arī sirds lai māk!

*Lai balti Ziemassvētki! Lai katrā
mājā valda satiecība, mīlestība un
savstarpējā sapratne! Lai Jau-
najā gadā ikviens piepilda savus
sapņus un cerības, īsteno mērķus!
Vēlu visiem labu veselību!*

Staņislava Pommere,
sociālā darbiniece

**Laimīt, mums Ziemassvētkos mīļumu dāvā un svečiti gaiši, kas mirdz! Laimīt, mums sirsniņā prieciņu ielej un actiņās spožumu liec!
Laimīt, mums Ziemassvētku brīnumu sūti, lai piepildās sapnītis kluss!
Laimīt, Tu svētkos nāc arī pati un svētība visiem mums būs!**

Laiks, kurā dzīvojam, ir gana spraigs un sarežģīts. Daudzi procesi un krīzes notiek neatkarīgi no mums, tāpēc ir jābūt zinīgiem un radošiem, lai tās pārvarētu. Ikkatram un visiem kopā ir jātic labajam, gaišajam.

Anita Kurmīte,
īpašumu uzturēšanas nodaļas vadītāja

**Lai Ziemassvētku prieks valda katrā no mums,
Lai sirds siltums sasilda ikvienu, ko satiekat savā ceļā,
Lai acis saskata gaišumu, kas paveras, dāvājot tikai labu,
Lai Jaungada brīnums vispirms notiek mūsos!**

Imants Ziedonis

Šajā svētku laikā atcerēsimies to labo, ko esam izdarījuši. Bieži dzīvē labais šķiet pats par sevi saprotams, tas ātri aizmirstas. Reizēm ikdienā, meklējot taisnību, kļidojamies, pārmetam cits citam, aizmirstam pateikt ko labu.

Tikai gadu gaitā saņemam pa īstam nozīmīgās lietas, bet bieži šī jausma atnāk par vēlu...

Ziemassvētku laiks ir gaismas un sirsniņas laiks, kad paceļamies pāri ikdienas rūpēm un atveram sirdis labestībai.

Šis laiks stiprina ģimenes, vairo satiecību un vēlmi iepriecināt citam citu. Tas ir laiks, kad kļūstam sirsniņāki, līdzcietīgāki, dāsnāki, tādēļ mēs katru gadu no jauna ar prieku gaidām Ziemassvētkus. Tie atnes ticību labajam, cerību uz gaismu un vairāk mīlestības pret līdzcilvēkiem.

Lai Ziemassvētku brīnišķīgais miers nestu gaišumu un drošību Jūsu mājās, bet Jaunais gads sakārtotu domas, piešķirtu apņēmību Jūsu rīcībai un dotu augļus Jūsu iedomātajiem darbiem. Veiksmīgu, veselīgu un labestīgu 2020. gadu!

Inga Bārbale, lietvede-kasiere

Tā noskaņa ir netverama,
Ko decembris mums sirdī auž,
Tā plūst no cilvēkiem un namiem,
To piesnigušie meži pauž.
Tā savu roku liek uz pieres,
Kaut dienu dūrainis tik īss,
Ka blakus skopam saulesstaram
Jau vakarēnu skropstas trīs.
Tā noskaņa, ko sevī nesam,
Mums palīdz tumsu pārdzīvot,
Tas ir tas netveramais brīnums,
Kas gaidīšanas laikam dots.
Kas izplaukst dvēselē ikvienā,
Kad Ziemassvētki durvis vērs,
Un lielā prieka vēsts mums zvaigznes
Pār visām gada dienām bērs.

K. Apškrūma

Jau tūlīt, tūlīt gads atkal būs riņķī, un jau Jaunais - 2021.- būs klāt. Daudziem no mums tas nāks ar pārmaiņām un jaunām apņemšanām, skaistiem, jauniem mērķiem un iecerēm. Novēlu Laimīgu un veiksmīgu Jauno - 2021. - gadu!

Krista Galeja, multifunkcionālā centra
"Logs" vadītāja

Apsveikumi

*Starp dzīvības zvaigznēm daudzām
Nu arī tavējā mirdz!
To sargās no pasaules vējiem
Vecāku mīlošā sirds.*

Sarkaņu pagastā 2020. gada otrajā pusgadā piedzimuši seši bērniņi, no tiem piecas meitenītes ar vārdiņiem:

Undīne, Marija Anna, Patrīcija, Emilija, Freja Emma.

Un viens puisītis ar vārdiņu **Kārlis.**

Sveicam laimīgos vecākus un vecvecākus!

Informācija

Līdz 2021. gada 11. janvārim apmeklētājiem slēgta pagasta pārvalde.

Steidzamos gadījumos zvanīt vai rakstīt:

- pagasta pārvaldes vadītājs Sandis Kalniņš – t. nr. 28308227, e-pasts: sandis.kalnins@madona.lv;
- Lietvede-kasiere Inga Bārbale – t. nr. 26414793, e-pasts: sarkani@madona.lv;
- Īpašumu uzturēšanas nodaļas vadītāja Anita Kurmīte – t. nr. 25916810;
- Sociālā darbiniece Staņislava Pommere – t. nr. 26135128, e-pasts: pommere@madona.lv;
- Bāriņtiesas locekle Aleksandra Miesniece – t. nr. 26584739, e-pasts: aleksandra.miesniece@madona.lv

Daudzus gadus bijām pieraduši, ka pašā kalna galā, pie Biksēres muižas, jebkurā laikā varēja izšūpoties šūpo-

Līdzjūtība

*Visi reiz satiksimies.
Dažs būs puķe, cits kviesis,
Kāds klāsies kā*

Ziemassvētku sniegs.

R. Gāle

2020. gada otrajā pusgadā mūža mierā aizgājuši:

**Zenta Ankrava
Zinaida Budzinska**

**Māris Cīrulis
Andrejs Dolbe
Vilis Iliņš**

**Ļubova Kostomarova
Helmutš Lībors**

**Armands Ozoliņš
Māris Pulkstenis
Rita Rubene**

**Staņislavs Seipulovs
Albīna Stūre**

Mārtiņš Vālands

Izsakām līdzjūtību tuviniekiem.
Lai aizgājušajiem vieglas dzimtās zemes smiltis!

lēs. Kāda decembra dienā stiprā vēja iespaidā tās sagāzās. No 2011. gada šūpoles uzticīgi kalpoja sarkaniešiem un viesiem. Tagad laiks domāt par jaunām, kuras noteikti būs kaut kad nākamā gada pavasarī.

Valdas Kļaviņas teksts un foto

Tikumi un netikumi

Ziemassvētku gaidīšanas laikā svētku rota un gaismiņas grezno arī mūsu pagasta iestādes, tāpat dzīvokļu un privātmāju logus. Vairāk nekā citus gadus svētku gaismiņas mirdz pagasta centrā Biksērē. Ir izgreznota lielā pagasta egle, kas priecē ne tikai biksēriešus, bet pama-

nāma arī garāmbraucējiem. Ir arī vairākas mazas eglītes Biksēres centrā un pie pagasta pārvaldes ēkas. Jebkuram pieejama arī egle uz tautas nama "Kalnagravas" āra terases. Turpat jūs mīļi sagaidīs arī septiņi rūķīši.

Bet... ir arī kaut kas ne tik patīkams.

Vieni pušķo, lai visiem prieks, bet kādam ļoti gribas visu sabojāt. Centrā pie bijušā veikala gaismiņas bija spožākas un vairāk... Kādam laikam traucēja vai nepatika. Skumji...

Valdas Kļaviņas teksts un foto

Svētku brīži

Artūrs un Evelīna pirmie Rūķu ciema apmeklētāji.

Svētku laikā paši mazākie sarkanieši, kas neapmeklēja bērnu dārzu, tika aicināti tikties ar Ziemassvētku vecīti tautas nama "Kalnagravas" āra terasē. Prieks paviesoties tur izveidotajā Rūķu ciemā bija gan pašiem mazākajiem, gan viņu vecākiem. Rūķu ciems ir pieejams visu svētku laiku.

Valdas Kļaviņas
teksts un foto

*Mia un Miervaldis
priecājas par dāvanām.*

Kopīgā deja ar Miku un Emīlu.

Āboliņu ģimene pie svētku egles.

Paldies visiem tiem, kas uz tautas namu nāk gūt sev un dot no sevis. Tikai kopā mēs varam būt radoši, atraktīvi un draudzīgi, kādi esam visi, kas darbojas "Kalnagravu" un amatu skolas amatiermākslas kolektīvu dalībnieku saimē.

"Šīs dienas pirms Ziemassvētkiem ved mūs pretim kādam baltam klusumam, aiz kura ir kaut kas miļš, sen aizmirsts un pazaudēts, kas mums no jauna atkal jāatrod..." (Kārlis Skalbe)

Lai klusais Ziemassvētku miers un Jaunais – 2021. – gads sniedz ikvienam no mums prieku, laimi, veselību, lai labas domas un labus vārdus sastop ceļā mūsu sirds!

Domāsim pozitīvi, būsim atvērti un ticēsim labajam cilvēkos! Bet pāri visam atcerēsimies būt laimīgi!

Valda Kļaviņa, tautas nama "Kalnagravas" un amatu skolas vadītāja

Daudz baltu dieniņu!

Prieks būt starp savējiem

Oktoobrī skaistu dzīves jubileju nosvinēja sarkaniešis Andris Dvēselītis. Jubileja tika atzīmēta kuplā ģimenes un radu lokā, kas vienmēr paliks atmiņā gan pašam, gan tuviniekiem. Sarkanieši Andri pazīst kā labu kaimiņu, bijušo darbabiedru, ar ko kopā pavadīti daudzi gadi un piedzīvotas dažādas ikdienas situācijas, tāpat arī kā pozitīvi noskaņotu cilvēku, kam tuva mūzika un teātris. Laikā, kad tikšanās klātienē ir ierobežota ārkārtas situācijas dēļ, "Sarkaņu Ziņas" sazinājās ar jubilāra ģimenes locekļiem, un mazmeita Linda labprāt piekrita dalīties savā stāstā par vectēvu.

Andris nāk no sešu bērnu ģimenes. Bērnbas un jaunības dienas viņš pavadījis Kusā, mājās "Izandi". Jau no agras bērnbas iepazinis dažādus lauku darbus, jo vienmēr palīdzējis mammai fermā. Lielākais bērnbas sapnis bijis mācīties mūzikas skolā, tomēr tā laika apstākļi un kuplās ģimenes rocība to neļāva, tāpēc akordeona spēle un citas prasmes mūzikā apgūtas pašmācības ceļā. Kamēr ģimenei nebija iespējas iegādāties akordeonu, ar to izlīdzējās kaimiņš. Vakaros, kad pašam to nevajadzēja, viņš akordeonu aizdeva Andrim, un tā vectēvs, neviena netraucēts, nodevās mācībām, lai apgūtu mūzikas pasauli.

Kopā ar teātra draugiem.

Muzicēšanas prieks 70 gados.

22 gadu vecumā Andris kopā ar ģimeni pārcēlās dzīvot uz Sarkaņu pagasta "Sprīzdāniem". Tajā laikā viņš strādāja par šoferi kolhozā. Ar specializētu atomašīnu veda pienu no govju novietnēm uz pienu-tavu. Vēlāk, līdz pat kolhoza likvidēšanai, strādāja par traktoristu. Līdzcilvēki viņu raksturo kā neatlaidīgu un mērķtiecīgu. No pirmās nopelnītās naudas viņš nopirka akordeonu un ikvienā kolhoza sarīkojumā ar akordeona spēli priecēja gan dejtogribētājus, gan tos, kuri vienkārši mīlēja klausīties mūziku. Kopā ar domubiedriem nodibināja pat ansambli, kuru, iepējams, atceras gados vecākie sarkanieši.

Jubilāram visu mūžu tuva bijusi ne tikai mūzika, bet arī teātra māksla. Daudzus gadus viņš bijis aktieris Sarkaņu teātrī. Andra darbošanos teātrī vislabāk raksturo režisore Gunta Apele: "Andris ar visnopietnāko atbildību veidoja savas lomas, nešķirojot tās pēc lieluma vai nozīmīguma. Jāspēlē Lieldienu zaķis? Forši! Jāprot "skaisti nomirt un nokrist" lomā? Būs! Dzejas izrāde? O! Kaut kas jauns! Andris var būt gandarīts un lepns par savām lomām. Atsaucīgs un labsirdīgs saskarsmē, humors tā vien dzirkstī saietos un valša virpuļos aizrit ballītes. Bagāti un jauki bija mūsu sadarbības gadi teātrī. Lai atmiņas silda, lai spēks priecāties par savas dzimtas jauno paaudzi! to Andrim novēlu no sirds."

Kopā ar Skaidrīti jubilejas reizē.

Smails un optimisms jebkurā vecumā.

Nejaušība vai arī liktenis Andri savulaik saveda kopā ar Skaidrīti. Abu atmiņās vispilgtāk palicis brīdis, kad kopā uzkāpts Staburagā. Šogad, 31. decembrī, apritēs 56 gadi laulībā. Ģimēnē izloloti četri bērni – trīs meitas un dēls. Tagad jau pieci mazbērni un divi mazmazbērni. Bērni ir liels atbalsts un

vienmēr rokas stiepiena attālumā, ja nepieciešama palīdzība. Savukārt katram no mazbērniem par vectēvu ir ļoti īpašas bērnbas atmiņas, jo bērnbā lielākoties pavadīta tieši vectēva un vecmamma mājās. Stāsta mazmeita Linda: "Lai gan lielākās rūpes bērnbā par mums bija vecmāmiņai, tomēr bija lietas, ko varējām darīt tikai kopā ar vectēvu. Esam pateicīgi vectēvam par to, ka bērnbā mums mācīja saprast, kas labs un kas ļauns, un, ka pa darba tikuma ceļu prata mūs vadīt. Esam pateicīgi par mums mācītām dziesmām. Šodien, kad esam pieauguši, novērtējam vectēva interesi, lepnumu un patieso sajūsmu par mūsu sasniegumiem un panākumiem. Tieši vecvecāku mājas šodien, tāpat kā bērnbā, šķiet vissiltākās un mājīgākās. Šajās mājās sirdis un durvis ir atvērtas vienmēr un pašos grūtākajos brīžos tieši vecvecāki visātrāk spēj klievēt mūsu skumjas."

Prieku Andrim sagādā maksšķerēšana vasarās un ziemās zemledus maksšķerēšana. Ikvienu darbu viņš dara ar īpašu rūpību, ir ļoti kārtīgs, katrai lietai ir sava vieta. Dāvanās ar prieku saņem noplēšamo kalendāru, dažādas svecītes. Svecītes liesmiņa ik dienas izgaismo Andra istabu. Tomēr vislielākā dāvana un bagātība ir ģimene un vislaimīgākie ir tie brīži, kad māja pilna ar tuvajiem un mīļajiem cilvēkiem.

Arī šajā vecumā Andris turpina priecēt ar akordeona spēli un teātrī apgūtajām prasēm. Taču priecē ne vairs plašāku publiku, bet gan savu ģimeni.

Tuvojas Ziemassvētku laiks un gadumija, kad iepriekšējos gados visa kuplā ģimene pulcējās kopā. Šogad droši vien tas tik kuplā pulkā nebūs iespējams, bet, kā atzīst mazmeita Linda, ka vismaz domās visi būs kopā, jo ģimene ir pats svarīgākais un vecvecāku mājas allaž ir tās, kur gribas iegriezties vēl un vēl.

**Lindas Cerukas sacīto apkopoja
Valda Kļaviņa**

Foto no ģimenes arhīva

Vēstures atspulgos

Kad ziemas bija dziļākas un sniegs baltāks...

Sarkaņu skolā 1970. gados

Pārlūkojot skolas vēstures materiālus, atrodamas ziņas par notikumiem pirms 40–50 gadiem. Jo interesantāk, ja informāciju ilustrē kāda fotobilde, tur ik detaļa un tolaik skolēnu uzrakstītais ir vēstījums par skolas dzīvi turpat pirms pusgadsimta.

Saglabātās klašu hronikas liecina, ka 1970. gados decembra pēdējās nedēļas bijušas pulciņu (klašu) sanāksmju laiks par tādu tematu kā “Pulciņa varoņa vārda iegūšana” vai “Tik darbs vien tevi uz augšu cels” u.c.

Turpat vai katrā klases dienasgrāmatā ir rakstīts par skolas eglīti, kas šajos gados notikusi vai nu skolā, vai arī Patkules tautas namā ar līdzīgu scenāriju: labinieku apsveikšana, skolēnu priekšnesumi, salatētis ar dāvanām, laimes aka, rotaļas un dejas.

Ziemas mēnešos zīmīgs pasākums, ko ar patīku atceras vismaz hroniku rakstītāji, ir pārgājiens “Baltā ziema”. Pārsteidz ziņa un foto par došanos pārgājienā zirga ragavās.

Janvāris un februāris tolaik saistīts vēl ar diviem tradicionāliem pasākumiem – ierindas skati un karaspēli “Kāvi”. Visā, kur skolēni piedalījās, tika meklēts arī prieka avots – veiksmē sacensībās, spēle kopā ar klases biedriem, ko, šķiet, nemazināja sniegs parastajās sporta čībās... Vai foto ar slēpotājiem un fonā gar skolas šķūni redzamo slēpju rindu! Un tā visu ziemu, neliekot sportošanas inventāru aiz atslēgas...

Lai arī realitāte ievieš savas korekcijas mūsu ikdienā un svētkos, skolas gadu notikumi paliek. Citam, lai atkal atcerētos, citam – ko lasīt un skatīties, domāt...

Veselību un labu ziemu vēlot – **Inese Sudāre**

1979. gada 16. martā pirms pārgājiena.
Fonā slēpes gar šķūņa sienu.

Foto no Sarkaņu skolas arhīva

Klāt Jaunais gads

1975. gada 29. decembrī Patkules tautas namā notika

Jaungada eglīte. Mēs Jaungada eglītei sagatavojām priekšnesumus. Šos svētkus visi ļoti gaidīja.

Mūsu klase sekmes bija ļoti kāpinājusi. Bija pieci skolēni, kuri mācījās labi un teicami: Vēsma, Skaidrīte, Marija, Normunds, Juris. Uz Jaungada eglīti visi mūsu klases skolēni ieradās formās. Mums šajā vakarā bija uzdevums dalīt pastu, un mēs to uzdevumu veicām.

Rakstīja **Sk. Dimpēna**, 6. kl.

No kreisās: **S. Miglone, I. Piliņa, R. Bērziņa, V. Fiļipenko, A. Voičikova, I. Cīrule**. 1972. gads.

Foto no skolas arhīva

Ko darīt brīvajā laikā

1978. gada 10. decembrī mums pulciņā notika sanāksme “Kā es pavadu savu brīvo laiku”. Katrs pionieris pastāstīja citiem, ar ko viņš labprāt nodarbojas savā brīvajā laikā. Zēni lielo daļu (Dzintars, Normans, Artis u.c.) kolekcionē marķus. Guntis Bērziņš arī nodarbojas ar kolekcionēšanu, viņš krāj vecās naudas zīmes.

Meitenēm aizraušānās – konfekšu papīriņu krāšana, šūšana, adīšana. Visi labprāt skatās televizoru, klausās radio, iet uz kino.

Bez paraksta, 7. kl.

Ar zirgu vai autobusu

1975. gads. III ceturksnis. Pēc stundām mēs devāmies pārgājienā. No sākuma mums bija viens mopēds un viens zirgs. Mēs braucām garām Līgas Lādītes mājām. Tur vēl pievienojās divi zirgi. Bija saulaina diena. Vienās mājās atstājām vienu zirgu, ar kuru bijām braukuši no skolas. Mēs apstājāmies pie kāda meža, sanesām malku un iekurinājām ugunsgrābi. Tad cepām desu, ēdām maizi un konfektes. Tad devāmies uz mājām. Mēs visi kopā nofotografējāmies. Braucot mājās, Ērikam Rācenim saplīsa mopēds.

Sarmīte, 7. kl.

No kreisās: G. Staužs, A. Vorslavs, D. Ozola, I. Grāvīte, V. Fiļipenko, D. Ceruks, S. Miglone, I. Mangūze, I. Cīrule, E. Rācenis, skolotāja I. Resne, R. Bērziņa, A. Auziņš.

Foto no skolas arhīva

1980. gada janvārī notika pārgājiens "Baltā ziema-80". No rīta visi sapulcējāmies pie skolas. Uz Madonu braucām ar autobusu.

Vispirms devāmies pie skolotājiem Dievkociņiem. Mūs laipni sagaidīja, parādīja savus albumus un dalījās atmiņās par darba gadiem Sarkanos. Pēc tam devāmies pie bijušās saimnieces Grāpes Annas un skolas apkopējas Vītoļiņas, kuras arī parādīja savus albumus un pastāstīja par saviem darba gadiem.

Pēc stāstījuma noklausīšanās pārgājiena saimniece Mairita ierosināja iegriezties ēdnīcā un ieēst siltas pusdienas.

Mairita Veismane, 4. kl.

Pārgājiena dalībnieki Madonā kopā ar vecāko pionieru vadītāju J. Vāveri.

E. Kļaviņa foto

Mēs gatavojāmies "Kāviem"

1978. gada 10. februāris. Mēs savlaicīgi gatavojāmies karaspēlei "Kāvi". Sadalījām pienākumus. Strēlnieki bija Smetelis un Šahno, sanitāri – Ozola, Miķelsone, izlūki – Vorslavs un Puzāks, satiksmes

regulētāji – Voičikova un Madernieks, ugunsdzēsēji – Krasovskis un Stafeckis. Mēs ļoti gaidījām, kad pienāks sacensību brīdis. Sākumā skrējām meklēt mīnas, tās mēs ātri atradām. Tad slēpojām uz strēlnieku nodaļu. Tur strēlnieki nesašāva nevienu balonu, un viņiem bija jāapbrauc četri soda apli. Mums bija jāatsifrē vārdi: "Sveiciens karaspēlei "Kāvi"". Mēs to atšifrējām. Puzāks mums iztaisīja divas granātas. Mēs visi darījām, ko katrs varējām un pratām, ļoti centāmies. Tomēr piektie mūs uzvarēja.

J. Stafeckis, 4. kl.

Komandieris H. Circāns dod pēdējos norādījumus ugunsdzēsējiem J. Putānam un R. Zepai no 5. klases. 1977. gada 11. februāris.

Akmentiņa foto

5. klases sanitāriem arī jāpārvar grūtības. 1977. gada 11. februāris.

Akmentiņa foto

To der zināt

Pavisam drīz jau varēsīm skaitīt pēdējās sekundes līdz gadskaitļa maiņai. Ļoti ceram, ka 2021. gads nāks ar pozitīvām korekcijām. Drīz pēc tam arī teiksim metāliskajai Žurkai ardievas un sveiksim jauno gada patronu – Vērsi. Kā norāda astrologi, Vērsis nāks ar mieru un līdzsvarotību. Iemiesojot neatkarību un tieksmi uz kārtību, milzu darba spējas un sava veida konservatīvismu, šķiet, Vērsis daudziem ļaus veiksmīgi uzsākt un pavadīt 2021. gadu. Bet kāda ir vispārējā nākamā gada prognoze katrai zodiaka zīmei?

2021. gadā būs daudz pārmaiņu. Vērša valdīšana būs piezemētāka, taču visnotaļ aktīva. Augstā vērtē būs uzstājība, čaklums un atbildīgums. Vērsis ir labvēlīgs pret tiem, kas ir godīgi pret sevi un apkārtējiem, nāk talkā un cīnās par savas ģimenes labklājību.

Metāla stihija iemieso izturību un neļokāmību, kustību uz priekšu un labas pārmaiņas. Tiem, kas jauno gadu grib pavadīt veiksmīgi, jāliek aiz auss, ka Vērsis necieš melus un paviršības. Darbs un ģimene būs prioritāšu galvgalī, būs jāmācās balansēt, lai veltītu laiku ne ti-

kai darbiem, bet arī tuviniekiem.

Lai gan tiek uzskatīts, ka Vērsis ir konservatīvs, pārmaiņas un jaunievedumus nebūs ilgi jāgaida. Labāk veiksies tiem, kas ir patstāvīgi, ambiciozi un uzstājīgi. Savukārt tiem, kas slinko vai cīņā par labklājību liek lietā māņus, gads nebūs tik patīkams.

Vērsim ir stipra veselība, 2021. gadā daudzi varēs uzelpot, jo tiks galā ar senām kaitēm un uzlabos savu pašsajūtu.

2021. gadu daudzi gaida cerībā, ka tas būs daudz stabilāks par 2020.

Materiāls no inreneta

Jaunumi bibliotēkās

Laika posmā no 21. decembra līdz 11. janvārim Sarkaņu pagasta bibliotēkas apmeklētājiem slēgtas! Savus lasītājus konsultēsīm pa tālruniem: 26210523 – Irina, 22021466 – Dzdzis. Konsultācijas dažādu e-pakalpojumu lietošanā. Pieejas datu sniegšana datubāzēm, tostarp 3TD e-grāmatu kolekcijai.

Sarkaņu bibliotēkas Bērnu žūrijas čaklie lasītāji svētkos saņēma pagasta pārvaldes sarūpētās dāvanīņas – Trikātas šokolādes ražotnes saldumus, kā arī grāmatzīmes un zīmuļus no Latvijas Nacionālās bibliotēkas.

Irinās Bačukas teksts un foto

Rimtas dzīves noslēpums ir atbrīvošanās no bailēm. Nebaidīsimies no tā, kas ar mums būs, jo mūsu nākotne no tā nemainīsies, toties tagadne kļūs mierīgāka. Vairosim cits citam prieku un mīlestību! Ar cerību, ticību un mīlestību bagātu 2021. gadu!

Irina Bačuka,
Sarkaņu bibliotēkas vadītāja

Afiša

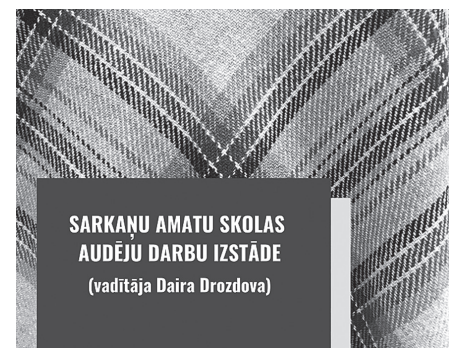
Ikvienu lakatu esam radījušas, lai sasildītu un priecētu acis, izraisot mīļu un siltu smaidu. Lakats atspoguļo audējas sapņus, izjūtas, dvēseles noskaņojumu, arī rakstura iezīmes. Mums katrai ir sava krāsu izjūta, savas mīļākās krāsas, tādēļ ikviens lakats ir unikāls un interesants ar krāsu ritmu un to, kā krāsas spēlējas viena ar otru. Aužot lakatu, bieži rodas arī nosaukumi, piemēram, "Saulrieta lakats", "Pie jūras", "Biškrēsliņu pļava".

Laikā, kad īsti nevaram būt kopā lielākā skaitā, esam kopā ar saviem darbiem – lakatiem un brunčiem. Ceram, ka ar šo izstādi dosim prieku un sirds siltumu skatītājiem.

Lakatus ar savu sirds mīlumu audušas Iveta Bonštete, Mirdza Akmentiņa, Agnija Ozola, Inta Purviņa, Paija Kurtiņa, Daira Drozdova, Aleksandra Lāce, Ineta Volkova, Ērika Novožilova, Līga Kuba, Andra Vanaga, Mārīte Siliņa, Irina Bačuka, Inga Sudārešpune un Lelde Ābola.

Lai saulaini un sniegoti Ziemassvētki!

Daira Drozdova,
aušanas pulciņa vadītāja

SARKAŅU AMATU SKOLAS
AUDĒJU DARBU IZSTĀDE
(vadītāja Daira Drozdova)

"Krāsaini un silti"

MULTIFUNKCIONĀLĀ CENTRA "LOGS" LOGOS

NO 18.12.2020. LĪDZ 09.01.2021

ma na
madona Sarkaņu
pagasts

Zīmējumu konkurss "Ziemassvētku brīnums"

Arī šajā gadā nu jau tradicionāli Sarkaņu pagasta bērni un jaunieši tika aicināti iesniegt košus darbus par tēmu "Ziemassvētku brīnums". Katrs

no dalībniekiem iesniedza darbu, kurā parāda, kā izskatās viņa Ziemassvētku brīnums un kas rada Ziemassvētku noskaņu. Prieks, ka, par spīti tam, ka darbiņus atšķirībā no citiem gadiem klātienē iesniegt nevarēja, atsaucība bija, un zīmējumi tika iesūtīti pa pastu vai ievietoti pasta kastītē pie multifunkcionālā centra "Logs".

Visi iesniegtie darbi pārtapa skaistas apsveikumu kartītēs. Tos saņēms Sarkaņu pagasta seniori, tā iepriecinot viņus šajos gaišajos svētkos.

Krista Galeja,
multifunkcionālā centra "Logs"
vadītāja

KARĪNA KATRĪNA 6 gadi

ALEKSIJS 11 gadi

EMĪLS 9 gadi

KEĪTA KETIJA 5gadi

HENRIJS 10 gadi

ARTŪRS 6 gadi

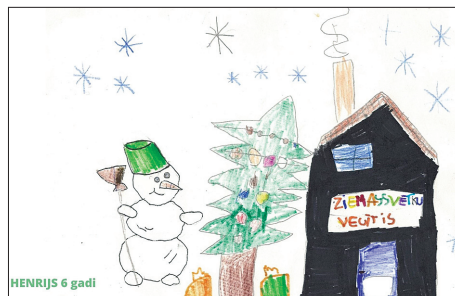
PRĪFCĪGUS ZĪEMASSVĒTKUS

RŪDOLFS 2 gadi

EVELĪNA 12 gadi

HENRIJS 6 gadi

DINĀRS DINŠ 4 gadi

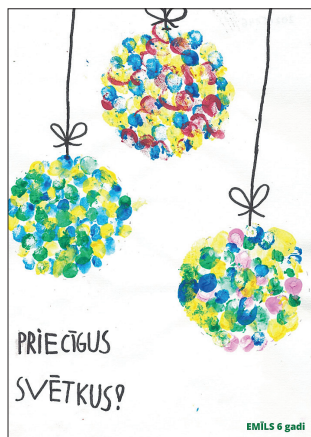
JĀNIS 5 gadi

EVA EVERITA 13 gadi

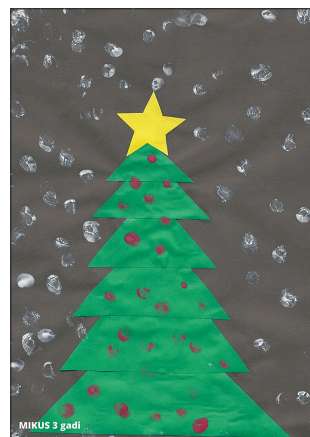
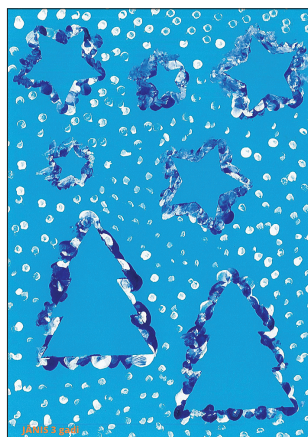

JĀNIS 3 gadi

PRĪFCĪGUS
SVĒTKUS?

EMĪLS 6 gadi

MIKUS 3 gadi

Jaunumi bibliotēkās Ziemassvētku laiks Biksēres bibliotēka

Gada gaidītākie un noteikti burvīgākie svētki ir Ziemassvētki. Par spīti tam, ka vakaros agri paliek tumšs, šie svētki tik un tā paliek paši gaišākie. Pateicoties Ziemassvētku gaidīšanas laikam, pilsētas kļūst pasakaini skaistas – izgaismotās ielas, izrotātās eglītes, dekorācijas katrā skatlogā liek aizmirst ikdienas rūpes un iejūst svētku atmosfērā. Taču šogad mūs sagaida dažādos veidos citādi Ziemassvētki. Kādas jaunas tradīcijas ieviest un kā plānot Ziemassvētkus pandēmijas apstākļos? Uzklusām radošas idejas un ieteikumus, kā arī interesējamies, kā bērniem skaidrot, ka šogad, iespējams, gaidāmi citādi svētki. Covid-19 pandēmijas dēļ šogad piedzīvojam neierastu pirmsvētku laiku – bez kņadas, veikalu reklāmām un dāvanu piedāvājumiem. Šogad decembri pavadām ārkārtējās situācijas apstākļos, kad dažādu ierobežojumu dēļ varam pildīt tikai neatliekamākos pienākumus. Taču Biksēres bibliotēkā Ziemassvētku rūķis ir ienesis lielu dāvanu maisu – brīnumu ar skaistu grāmatu klāstu, lai lasītāji svētku gaidīšanas laikā varētu piecērt savas sirdis, izlasot skaistu grāmatu. Nelielam ieskatam pastāstīšu par dažām spilgtākajām grāmatām.

“**Saules māsa**” ir Lūsindas Railijas episkā romānu cikla sestā daļa, Apgāds Zvaigzne ABC

Apkārtējiem šķiet, ka Elektrai d’Aplijēzai ir viss: būdama pieprasīta modele, viņa ir skaista, bagāta un slavena. Taču tas ir tikai ārējais iespaids. Elektras trauslo garīgo pasauli ir satricinājusi mīļotā tēva – noslēpumainā miljardiera Pā Solta –, kā viņu dēvēja adoptētās meitas, nāve. Cenšoties nomākt bēdas, Elektra pievēršas alkoholam un narkotikām, un tuvinieki satraucas par viņas veselību. Tad Elektra saņem vēstuli no svešinieces, kura apgalvo, ka ir viņas vecmāte... 1939. gadā Sesilija Hantlija-Morgana no Ņujorkas ierodas Kenijā, lai dziedētu saļauzto sirdi, un apmetas pie savas krustmātes – slavenās Laimīgās ielejas kopienas pārstāves, kura dzīvo krāšņā Naivaša ezera krastā. Tur Sesilija iepazīstas ar Bilu Forsaitu, izdaudzīnātu vecpuiši un lopu audzētāju, kurš uztur ciešu saikni ar lepno masaju cilti. Kad Sesilija uzzina šokējošu jaunumu, viņai nav daudz izvēles iespēju, turklāt tuvojas karš. Viņa pārceļas uz Vandžohi ieleju, bet jūtas viena un pamesta, līdz kādu dienu tuvējā mežā satiek jaunu sievieti, kurai dod solījumu, kas būtiski izmaina visu viņas turpmāko dzīvi.

Jame Cabre “**Es atzistos**”, Apgāds SIA

Mansards

“Es atzistos” ir gara mīlestības vēstule, ko raksta kāds, kurš gadu gadiem bijis spiests dzīvot vientulībā starp senām grāmatām un neizsūdzētiem noslēpumiem, kāds, kurš ir mīlējis neizmērojami un bez nosacījumiem, kāds, kurš jūtas vainīgs tuva cilvēka vardarbīgajā nāvē, kāds, kurš nespēj saprast ļaunumu, kas caurstrāvo visu Rietumu vēsturi.

Šis ir daudzvalodīgs romāns, kurā darbības līnijas nemītīgi klājas cita citai pāri, bet cilvēki, vietas un notikumi apbrīnojama veidā tiek savīti kopā.

Dace Judina “**Pēdas putekļos**”, Latvijas Mēdiji

Pēc vizītes pie Ķesterkalnu reģes Silvijas uz naksnīgās šosejas mīklainā avārijā iet bojā ziņu aģentūras īpašnieks Tuncis; viņa auto lūžņos atrodas ģenerālim Bozem nolaupītie dokumenti. Melnpils mērs Poķis pēc pamatīga tusiņa tiek ierullēts asfaltā. Abi upuri saistīti ar skandalozo politisko spēku *Mājai un Ģimenei*, kas iecerējis atdzimt ar jaunu līderi. Bet no Sanktpēterburgas tiesu arhīva izgaissusi deviņkārtējā slepkavas lieta. Pēdas ved uz Rīgu... Tuvējo vēlēšanu gaisotnē šie notikumi rada sprādzienbīstamu gaisotni, kas var apdraudēt ne tikai Bozes un Kaķīša, bet daudzu amatpersonu karjeru un dzīvību. Tikmēr Dambergs ar māsasdēlu Juri un komisāru Kraftīgu Ēģiptē meklē Scarabeo-Tour pazudušās darbinieces un Egona māsu Rasmu. Anna Elizabete devusies līdzi, lai atgūtu veselību, taču tiek ievilkta bīstamā spēlē un sastop savu bērnu dienu murguru...

Maija Krekle “**Vēleiz tu un es**”, Latvijas Mēdiji

Šajā grāmatā vienos vākos ir salikti divi sižetiski saistīti romāni – “Vita Brevis. Vēleiz”, kuru Maija Krekle uzskata par savu mūža darbu, un tā turpinājums “Brisele. Tu. Brisele. Es”. Romānu “Vita brevis. Vēleiz” Maija Krekle sāka rakstīt 1983., bet punktu pielikusi 2010. gadā. “Pusi dzīves esmu kopā ar saviem varoņiem, līdz ar viņiem esmu pieaugusi, nobriedusi, daudz ko piedzīvojusi un izjutusi,” teic autore. Romānā Edvīns atstāj lielo mīlu Mairitu un apprecas ar kursa biedreni, kura ir neglābjami slima. Pēdējā dzimšanas die-

nā viesi ar vāji slēptu ironiju raugās uz skaisto, turīgo slavenā ārsta meitu, viņas paklausīgo vīru un glauno sunīti. Studiju biedri nezina, ka tās ir atvadas... Savukārt romānā “Brisele. Tu. Brisele. Es” divi jaunieši, Gerda un Jurgis, saskriešanas Briseles lidostas virpuļdurvīs. Jaunie cilvēki iemīlas viens otru, nenojaušot, ka abu vecāki ir cieši saistīti. Jurgā tēvs nav audzinājis savu dēlu, un dēls nav redzējis tēvu. Autore uzdod jautājumu, kā pareizāk: mēs mīlam, atsakoties no iedomātās un varbūt jau izjūtās laimes, vai tomēr ļaujoties jūtām, kaut arī nodarām pāri citiem? Vienīgās pareizās atbildes nav, toties ir mīlestība. Un atsacīšanās. “Ir tā, ka gribas vienkārši paklusēt. Varoņi turpina dzīvot manās domās. Netieku no tiem vaļā. Šķetinās tas neatbildamais jautājums – cik gan daudz vecāki drīkst iejaukties savu bērnu dzīvēs?”

Pauluss Hohgaterers “**Dzīves saldme**”, Jāņa Rozes apgāds. Kādam vecam vīram ziemas nakts spelonī viņa paša sētā tiek sašķaidīta galva. Līķi atrod viņa mazmeitiņa Katarina un

no redzētajām šausmām zaudē valodu. Ar viņu strādā bērnu psihiatrs Horns, kas pats pret savu gribu tiek ievilkts nozieguma izmeklēšanā. Komisārs Ludvigs Kovačs nelolo ilūzijas, ka šo lietu izdosies atrisināt ātri, un jūtas nomācīts. Vislabprātāk viņš šajās Pirmsziemassvētku dienās sēdētu uz piesnigušas terases sava drauga turka Lefti restorāniņā un malkotu karstu tēju, bet naktīs ar teleskopu lūkotos zvaigznēs. Taču miera nav. Psihiski nelīdzsvarots ģimenes galva salauz savam bērnam kājas, pensionēts pastnieks domā par pašnāvību, cietsirdīgs puika mēģina pārgriezt sunim rīkli, benediktiešu tēvam ausīs skan uzmācīgas balsis, jauna māmiņa ieņēmusi galvā, ka viņas mazuli apsēdis sātans. Šis mazpilsētiņas psihogramma nav iepriecinoša – taču kurš no iedzīvotājiem ir bijis spējīgs uz tik šaušalīgu slepkavību?

Kristina Sabaļauskaite “**Pētera imperatore**”, Apgāds Zvaigzne ABC

Voltērs lietuviešu bajāres Martas Skovronškas – cara Pētera I sievas un Krievijas pirmās imperatores Katrīnas I – dzīvi ir raksturojis kā “visneticamāko stāstu par XVIII gadsimta Pelnrušķītes augšupceļu”. Taču šis romāns, kas balstīts autentiskos attiecīgā laikmeta avotos, sagrauj jebkādu pasaku stereotipus. Pulkstenis sit deviņi. Sākas impera-

tores mūža pēdējā diennakts. Un no mirstoša ķermeņa dziļumiem reālajā laikā un pirmajā personā tiek stāstīts Viņas Stāsts, Viņas Vēsture: pavisam citāda nekā vīriešu sarakstītajās vēstures mācību grāmatās. Piecu gadu vecumā kļuvusi par bāreni, jaunībā pieredzējusi kalpones, veļasmazgātājas, karagūsteknes un sekas verdzenes likteni. Kļuvusi par lietuviešu izcelsmes favorīta Aleksandra Menšikova slepeno mīloto, pēcāk – par viņa labākā drauga Pētera I mīlāko un sievu. Starp diviem lietuviešiem un Krievijas caru jau kopš paša sākuma pulsē sprieguma piesātināts mīlestības un draudzības trīsstūris, kas rada nemiņīgas šaubas: kurš ar kuru manipulē, kurš ir upuris, kurš – pavedinātājs, kurš – savedējs? Tas ir stāsts par Austrumu un Rietumu kultūru un mentalitāšu sadursmi toksiskā laulībā. Stāsts par laiku un vardarbību. Par psiholoģisku un alkohola atkarību, par sašķeltām personībām, kas sevi pārrada no jauna, par postošu karu un par sapņiem, kas dzemdinā nemiņīgu skaistumu.

Jusi Adlers – Olsens, Apgāds Zvaigzne ABC "Upuris 2117" ir astotā grāmata sērijā par Q nodaļu un Karla Merka izmeklētajām lietām.

Laikrakstos mirusī tiek nodēvēta vienkārši "upuris numur 2117" – viņa ir divi tūkstoši simt septiņpadsmitais bēglis, kas zaudējis dzīvību Vidusjūras ūdeņos. Tomēr trim cilvēkiem šī nāve nozīmēs kaut ko daudz vairāk, turklāt tā aizsāks virkni notikumu, kuri Karla Merka vadīto Q nodaļu iemetīs ļoti bīstamas un vienlaikus arī ļoti personiskas lietas izmeklēšanā – lietas, kas ne tikai atsegs tumšus pagātnes noslēpumus, bet arī radīs nāves draudus nākotnei. Kādam pusaugu dānim "upura numur 2117" nāve kļūs par simbolu visam, ko viņš nicina, un vienlaikus arī par perfektu pamudinājumu ļauties sen gruzdošajām atbērbības alkām.

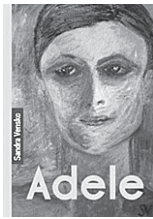
Gālibam, bēdīgi slavenā Abu Graibas cietuma brutālajam spīdzinātājam, šī nāve ir gadiem ilgi plānota terorakta pirmais posms. Savukārt Asadam "upuris numur 2117" ir saikne ar viņa sen zaudēto ģimeni un noklusēto pagātni...

Dzintra Žuravska "Nepabeigtā portreta noslēpums", Sol un Vita

Aizraujošs romāns. Kādam jaunam dizaineram vecās muižas pazobelē atrastais portrets mudina atmiņas vai nojausmas par kaut ko līdzīgu no savas dzīves...

Sandra Vesko "Adele", Dienas Grāmata

Dzejniece, dramaturģe un prozaiķe Sandra Vesko rakstniecībā darbojas jau trīs gadu desmitus. Sāka ar dramaturģiju, turpināja ar dzeju un stāstiem, līdz 2014. gadā devās pie lasītājiem ar pirmo romānu "Maigā okupācija". Par savu daiļradi viņa saka: "Kad rakstu bērniem, tad esmu tā mazā meitene, kura nekad neklūst liela. Tad man ir bērna acis. Kad pamazām tapinu lugu, tad visi ir klāt, esošie, neesošie personāži. Ar romānu tāpat. Ar dzeju ir savādāk – dzeja ir tāds kalns, ko nevar pastumt no sevis prom. Dzeja ar savu spēku izlauž ceļu, vienalga, kur es atrastos." "Kā nokļūt miera ostā? Nu kaut vai aizirties pēdējiem spēkiem uz salas, kur neviens neprasa, kas ar tevi, Adele, notika? Pēc stundas man jābūt pie psihoterapeita. No vienas puses, labi. Lai tas prāta mocītājs pūlas un meklē atbildes manā vietā. No otras – par ko naidu maksāju? Par sāpēm, ko sarunas rada? (..) – Tu jūties kā cietēja? – Pirms astoņiem gadiem, kad pirmoreiz ienācu šajā telpā, es jutos kā cietēja. Un arī tagad jutos kā cietēja. Esmu runājusi tikai un vienīgi par jūtām. Par vainas apziņu atbildu es pati sev. Savu terapiju vēlos beigt... Paldies.

Jānis Jonevs "Tīģeris", Dienas Grāmata

"Tīģeris" ir autora vairāku gadu garumā tapušu stāstu izlase. Grāmatas dizainu un ilustratīvo pielikumu, komiksu, darinājis Reinis Pētersons. "Krājums ir vienīgā pieņemamā sīzeta literatūras forma. Romānu lasot, mēs redzam, mēs ar pirkstiem jūtam, kad tas beigsies. Krājumā ne, nav zināms, vai atlikušajā lapu šķipsnā turpināsies šis stāsts vai sāksies jau nākamais. Izņemot pēdējo stāstu, jā, diemžēl tas tomēr būs paredzams".

Jānis Jonevs: "Pat ja nekas nav tā, kā izskatās, nevienam nevar liegt ik dienu skatīties uz to, kas tev ir saredzams. Tur ir daudz. Ja gribi, nosauc par tīģeri to, kas Jonevam, visticamāk, ir sen pasaulē un katram pazīstams dēmons – tas, kas par sevi liek manīt arī miega un nomoda sapņos, nereti lieliski spilgtos. Atšķirt izsapņotos stāstus no īstenības vari tikai pats."

Ziemassvētki – brīnuma gaidīšanas laiks, kad krītoša sniegpārsla ienes mieru dvēselē un daba izdzīvo vistumšāko nakti, lai atkal dotu ceļu gaismai. Kā sagaidīt un pavadīt svētkus, idejas var rast grāmatās. Biksēres bibliotēkā decembrī un janvārī būs apskatāmas trīs dažādas izstādes.

Šobrīd ir tāds laiks, kad ir nepieciešams radīt svētku izjūtu, ienest gaismu, tāpēc ir izveidotas izstādes, īpaši piedomājot par svētku gaidīšanas noskaņu. „Kad svētki klauvē pie durvīm” – var aplūkot vainagu veidošanas pamatprincipus, to dažādību, ielūkoties piparkūku receptēs. Tāpat var aplūkot materiālus par svētku gaidīšanas prieku, tradīcijām, telpu dekorēšanu. Tās tapšanā ir izmantoti materiāli no periodikas, žurnāliem, uzziņu literatūras. Ir izveidota neliela izstāde ar Ziemassvētku dzejoļiem un dziesmiņām. Padomāts ir arī par bērniem, ļaujot ielūkoties „Brīnummežā”, kur aplūkojamas dažādas pasaku grāmatas, lai garajos ziemas vakaros būtu, ko darīt, lasot pasakas.

Ziemas saulgriežos, kad visdziļāko tumsu uzvar gaisma un dienas atkal kļūst garākas, latvieši svin Ziemassvētkus. Šie baltie svētki ar sveču mirdzumu un dāvanām mīļi ne tikai bērniem, bet arī pieaugušajiem. Šiem svētkiem nav Lieldienu skaļuma un Jāņu draiskulību, bet tos mīļus dara baltais klusums un miers, kas mīt dabā. (D. Karaša)

Biksēres bibliotēkā visa gada garumā noritēja labdarības grāmatu un žurnālu dāvinājums „Dāvinu prieku Tev!”, kur lasītājiem bija iespēja atnest no mājas savas jau sen izlasītās grāmatas vai žurnālus ar domu, ka tās tālāk varēs lasīt citi. Uz šo labdarību atsaucās 11 cilvēki, par ko viņiem liels, liels Ziemassvētku paldies. Tie ir: Kristīne Cercina, Kristīne Vilciņa-Gailuma, Anita Kurmīte, Inga Bārbale, Gundega Piņķe, Aigars Krīgerts, Mirdza Akmentiņa, Rita Antonova, Ija Miksone, Nikolajs Butreho un Agris Pavilaitis. Pateicoties atsaucīgajiem grāmatu draugiem, kuri kopumā atnesa 151 grāmatu un 57 žurnālus, liela daļa (vērtīgākās grāmatas un žurnāli) tika ielaisti bibliotēkas krājumā, kuri tālāk priecēs mūsu lasītājus. Liels paldies jums!

Prieku Ziemassvētkos rada piparkūku un dāvanu gatavošana kopā ar ģimeni. Sejās parādās smaids, kad saņemam jaukus, mīļus un sirsnīgus apsveikumus no saviem tuviniekiem, draugiem un mīļiem cilvēkiem. Acis iemirdzas, kad aizdedzam brīnumsvecītes un iekaram tās eglītē. Jauka ir dāvanu saņemšana un dzejoļu skaitīšana, taču vissvarīgākā ir svētku svinēšana ģimenes lokā, redzot tuvākos smaidām un priecājamies. Lai skaisti un dvēseliski Ziemassvētki, baudot kādu rūķa dāvāto lasīšanas brīnumu! Darbīgu, veselīgu un ar gaišām domām bagātu Jauno - 2021. - gadu!

Didzī Akmentiņš,

Madonas novada Sarkanu pagasta
Biksēres bibliotēkas vadītājs

Viss notiek!

Pavisam savādāk, nekā ierasts pagastā, tāpat arī visā Latvijā, aizvadīta mūsu Valsts svētku nedēļa.

11. novembra vakarā ikkatrs tika aicināts iedegt svecītes savās mājās, lai pieminētu

mūsu tautas varoņus, kas kaujās krita par mūsu valsts brīvību un neatkarību. Sveču liesmiņas tika iedegtas pie visām pagasta iestādēm, tāpat arī vairāku dzīvokļu un viensētu logos.

Valsts svētku rota amatu skolas un biedrības "Sarkaņu pagasta kultūrmantojums" logos.

Rokdarbnieču darbi Valsts svētku nedēļā.

No 11. līdz 25. novembrim multifunkcionālā centra "Logs" logos bija skatāma Amatu skolas čaklo rokdarbnieču darbu izstāde. To varēja apskatīt ikviens interesents, neieejot telpās. Neparastās izstādes vērotājus priecēja daudzkrāsainu rakstu

zeķes, dūraiņi, šalles un lakati, tāpat adīti un tamborēti kostīmi, kas papildināti ar pašgatavotām rotām. Katrs darbiņš izstrādāts ar lielu rūpību, sagādājot prieku un gandarījumu arī pašām rokdarbniecēm. Izstādē bija skatāmi rokdarbu pulciņa vadītājas Vandas Podiņas un dalībnieču – Zigrīdas Vaivodes, Silvijas Savickaites, Ivetas Larionovas, Edītes Mārsēnas, Ainas Tolas un Sandras Briedes – darinājumi.

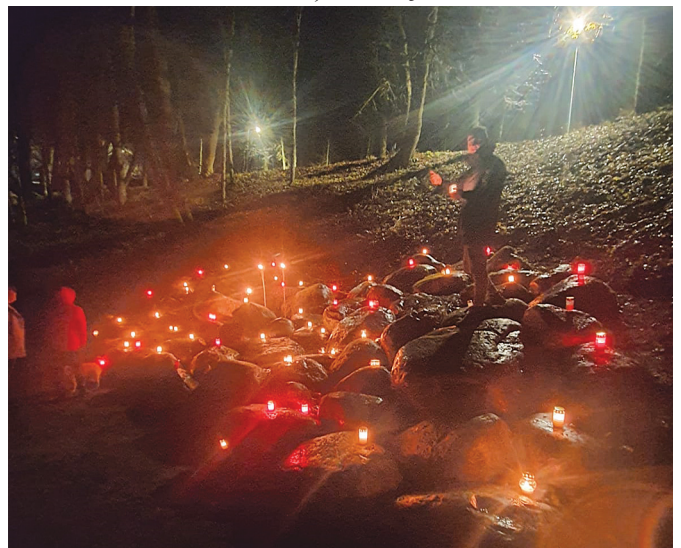
Ja arī jums ir interese vai nepieciešama konsultācija, pievienojieties čaklajām rokdarbniecēm! Nodarbības notiek trešdienās no plkst. 11.00 līdz 18.00. Vadītāja – Vanda Podiņa. Tālrunis – 26987948. Līdz 11. janvārim nodarbības notikt nevar, bet gan jau pavisam drīz darbošanās atsāksies.

18. novembra vakarā visi tika aicināti ar savas sveces gaismiņu izgaismot vides objektu, kas veidots Latvijas kartes formā, muižas parkā. Šī tradīcija pagastā dzīvo jau vairākus gadus. Šogad tā tika papildināta ar latvisku, patriotisku mūziku, kas vairāku stundu garumā bija dzirdama Biksērē.

Paldies visiem, kas ar saviem laba vēlējumiem Latvijai un mūsu kopīgai nākotnei ar savu iedegto liesmiņu rotāja vides objektu.

Gaismiņas Latvijai.

Valdas Kļaviņas teksts un foto

SARKAŅU PAGASTA PĀRVALDES IZDEVUMS

Izdevējadrese: Sarkaņu pagasta pārvalde, Madonas novads
Izdevuma redaktore Valda Kļaviņa, tel 29424739, e-pasts: valda.kalnagravas@inbox.lv
Redkolēģija Inga Bārbale, Inese Sudāre, Andris Trečaks
Iespiests SIA "Erante", Madonā, Saieta lauk. 2.
Datortips: Ofsetiespiedums.
Par rakstu saturu un faktu precizitāti atbild autors